

“Bilgisizlik, siz onu tanımadan önce, sizi öldürecektir.”

--Wolof özdeyişi

Tanrı, yaklaşık üç bin yıl önce beyan etti: *“Halkım, **bilgisizlikten** yok oldu.”* (Hoşea 4:6) bu güne kadar üniversite mezunları dahil olmak üzere insanların çoğu Kutsal Kitap peygamberlerinin yazmış oldukları hakkında bilgisi olmadan yaşarlar ve ölürlür.

Kutsal Kitap’ın eskiliği ve bıraktığı etkisi göz önünde bulundurulduğunda, Kutsal Kitap’ın ne söylediği konusunda temel bir anlayışa sahip olmayan birinin, “iyi eğitilmiş” biri olarak adlandırılabilmesi mümkün müdür?

Dünya nüfusu nasıl *binlerce din* ortaya attıysa, Kutsal Yazılar’ı önemsememek için de aynı şekilde *binlerce neden* ileri sürmüştür. Bu ve bundan sonraki bölümde bu nedenlerin on tanesi üzerinde duracağız. Ve bir kez yolculuğumuza başladığımızda, daha başka pek çok engelle karşılaşmayı ve bunların üstesinden gelmeyi bekleyebiliriz.

İNSANLARIN KUTSAL KİTAP’I REDDETMELERİNİN ON “NEDENİ”:

1. “EFSANELER”

Dünyevileştirilmiş Batı ve Avrupa uluslarında pek çok kişi, Kutsal Kitap’ın heyecan verici bir efsaneler koleksiyonundan biraz daha üstün olduğunu beyan ederler ve Kutsal Kitap’ın insanlar tarafından icat edilmiş güzel sözler içerdiğini düşünürler. Pek çok kişi bu düşünceyi Kutsal Kitap üzerinde hiçbir zaman objektif bir inceleme yapmaksızın benimsemiştir.

Sir Arthur Conan Doyle’nin, *Sherlock Holmes’in Ünlü Vakaları* adlı kurgu klasiğinde, dedektifin yardımcısı olan Dr. Watson, Holmes’a, özel bir cinayet davası hakkında şu soruyu sorar:

“Bundan hangi sonucu çıkarıyorsunuz?”

Holmes, bu soruyu, “Şu anda herhangi bir bilgiye sahip değilim” diye yanıtlar. “Bilgiye sahip olmayan birinin teori kurması, önemli bir hatadır. Kişi, teorilerin gerçeklere uyması yerine, gerçeklerin teoriye uymaları için farkında olmadan gerçekleri saptırmaya başlar.”¹⁸

Kutsal Yazılar konusunda pek çok kişi aynı “önemli hatayı” yapar. Ellerinde yeterli bilgi olmadan bir sonuca varırlar ve kendi dünya görüşlerini ve yaşam tarzlarını rahatsız etmeyecek teorilere uyum sağlamaları için gerçekleri saptırırlar.

2. “GEREĞİNDEN FAZLA YORUM YAPILMASI”

Bazı insanlar Kutsal Yazılar’ı okumazlar, çünkü bir grubun, “Bunu Kutsal Kitap söyler!” dediğini işitirlerken, bir başka grubun, “Hayır, söylemek istediği bu değil! Aslında şunu söyler!” dediğini de duyarlar. Kutsal Yazılar’ın anlaşılabilir olduğunu konusunda ileri sürülen varsayım, bir sürpriz değildir.

Kutsal Kitap bir yandan yaşamın belirli konuları¹⁹ hakkındaki farklı görüşlere izin verirken, konu, sonsuzluk olduğu zaman, farklı yorumları kabul etmez. Tanrı’nın kitabı ve mesajı, yalnızca mesajın ne söylediğine dikkat ettiğimiz takdirde anlaşılabilirler.

Efsanevi Sherlock Holmes, Watson’a aynı zamanda şöyle de dedi: “Sen görüyorsun, ama dikkat etmiyorsun. İkisi arasındaki fark çok açık. Örneğin, sen holden bu odaya çıkan merdivenleri her zaman görüyorsun.”

“Her zaman.”

Holmes, “Ne kadar sıklıkta görüyorsun?” diye sordu.

Watson, ona, “Eh, birkaç yüz kez görüyordum” yanıtını verdi.

“Kaç tane mi? Bilmiyorum.”

“Bu yanıtı bekliyordum! Dikkat etmedin, ama yine de gördün. İşte sana anlatmak istediğim şey tam olarak bu. Şimdi gelelim bana. Ben on yedi basamak olduğunu biliyorum, çünkü hem gördüm hem de dikkat ettim.”²⁰

Bu örneğe benzer şekilde, pek çok kişi, Kutsal Kitap’ta çeşitli ifadeler *görürler*, ama çok azı, bu ifadelerin gerçekte ne söylediklerine *dikkat eder*. Bunun sonucunda da kişilerin farklı yorumlara varmaları bir sürpriz olmaz.

İşte size bu duruma ışık tutabilecek bir soru: Tanrı’nın mesajını anlamak *istiyor muyum?* Tanrı’nın gerçeğini, gizli bir hazineyi aramak için sahip olacağım tutku ve titizliğin aynısı ile aramaya hazır mıyım? Kral Süleyman şunları yazdı: “*Eğer akl çağırır, ona gönülden seslenirsen, gümüş ararcasına onu ararsan, bir define arar gibi aklın ardına düşersen; o zaman Tanrı’yu yakından tanırsın.*” (Süleyman’ın Özdeyişleri 2:3-5)

3. “HRİSTİYANLAR”

Pek çok kişinin Kutsal Kitap’ı reddetmesinin nedenlerinden biri de, Kutsal Kitap’ı izlediklerini ileri süren kişilerin yaptıkları kötülüklerdir. “Çarmıh sancağı altında ‘imansızların’ katledildiği Haçlı Seferlerine ne demeli?” diye sorarlar. “Engizisyon’a ne diyeceksiniz?” “Ya Kutsal Kitap’a inandıklarını iddia eden kişiler tarafından yapılan haksızlıklar?” Gerçek şudur: *Hristiyan (Mesih’e benzeyen anlamında) adını taşıyan ve Mesih’in sevgisini ve şefkatini yansıtmada konusunda başarısız olan herkes, İsa’nın örnek oluşturduğu ve öğrettiği şeylere canlı bir örnek teşkil etmez. İsa, öğrencilerine şöyle dedi: “Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin” dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, **düşmanlarınızı sevin ve size zulmedenler için dua edin.**” (Matta 5:43-44)*

Diğer kişiler ise şöyle bir soru sorarlar: “Yaşamlarında sahtekârlığa, sarhoşluğa ve ahlaksızlığa yer veren Hristiyanlar için ne demeli?” Ahlsız bir yaşam süren kişi, bu tür bir yaşamın aksini duyuran Kutsal Yazılar’a doğrudan itaatsizlik ederek yaşamaktadır: “*Günahkârların, Tanrı Egemenliği’ni miras almayacaklarını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı’nın Egemenliği’ni miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular. Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kıldınız ve Tanrımız’ın Ruh’u aracılığıyla **aklandınız.*** (1. Korintliler 6:9-11) ‘Aklanmak’, ‘doğru’ ilan edilmek anlamına gelir. Daha sonra Kutsal Yazılar’da yaptığımız bu yolculuğumuzda, günahkârların nasıl bağışlanabileceklerini ve Tanrı tarafından doğru ilan edilebileceklerini keşfedeceğiz.

“Heykellerin önünde eğilen ve Meryem ile azizlere dua eden Hristiyanlar için ne düşünülüyor?” şeklinde sorular soran kişiler de vardır. Bu soru kısaca şöyle yanıtlanabilir: Bu tür uygulamalarda bulunan kişiler, Tanrı Sözü’ndeki öğretişin yerine kiliselerinin geleneklerini izlerler. Oysa Tanrı Sözü şöyle der:

“*Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB benim*” (Levililer 26:1). Heykellerin önünde eğilmek, insan yetkisini Tanrı’nın yetkisinden üstün tutmak, tek gerçek Tanrı’yı tanımadan mekanik bir şekilde dua etmek, putperestliğin tüm şekillerini gösteren uygulamalardır. Pek çok kişinin zihni karışır, çünkü *Hristiyan* ve *Katolik* sözcüklerinin eşdeğer anlam taşıyan ifadeler olduklarını sanırlar. Ama yanılmaktadırlar. *Hristiyan* ve *Protestan* sözcükleri de eşdeğer anlam taşımazlar. Kişinin bir kilise binasına girip çıkması, onu bir Hristiyan yapmaz.

4. “İKİYÜZLÜLER”

Bazı kişilerin Kutsal Kitap’ı okumamak için ileri sürdükleri bir başka neden ise, “tüm ikiyüzlüler yüzündendir”. Kutsal Kitap’a inandıklarını ileri süren pek çok kişi ne yazık ki, söylediklerine uygun şekilde yaşamamaktadır. Kutsal Kitap’ın

mesajını çarpıtırlar ve kendi bencil amaçları için Tanrı'nın adını kullanmaktan çekinmezler. Pek çok vaiz, kendi isteklerine olan düşkünlükleri ve ahlaksızlıkları ile karşı karşıya kalırlar. Bazıları size, kendilerine para gönderdiğiniz takdirde, Tanrı'nın sizi sağlık ve zenginlikle bereketleyeceğini söylerler! Kutsal Kitap, bu sahtekârları "Tanrı yolunu kazanç yolu sanan, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişiler" olarak adlandırır ve bu tür kişilerden uzak durmamızı öğütler. (1. Timoteos 6:5)

İsa, kendi dönemindeki, çıkarlarını ön planda tutan, sahte dini önderlere şöyle hitap etmek zorunda kaldı:

*"Ey **İkiyüzlüler!** Yeşaya'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: 'Bu halk **dudakları ile** beni sayar, ama **yürekları benden uzak**. Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, yalnızca insan buyruklarıdır.'" (Matta 15:7-9) Ve İsa, öğrencilerine de şu sözleri söyledi: "Dua ettiğiniz zaman, **ikiyüzlüler** gibi olmayın. Çünkü onlar herkes kendilerini görsünler diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar." (Matta 6:5)*

Her birimizin bir şekilde ikiyüzlülük (olmadığımız bir şeyi olduğumuzu iddia ederek) suçunu işlediğimiz gerçeğini göz önünde tutarak bir başkasının ikiyüzlülüğünün, bizi Yaratıcımızı tanımaktan ve O'nun güvenilir Sözü'nün bizi O'nun amaçladığı insanlar olmamız için değiştirmekten alıkoymasına izin mi vermemiz gerekir?

5. "IRKÇILIK"

Bazı kişilerin Kutsal Kitap'ı reddetme nedenleri, Kutsal Kitap'ın belirli bazı grup insanları diğer insanlardan daha üstün tuttuğunu düşünmeleridir. Çoğumuz ırkçılık ya da kendi ırkımızın diğer insanların ırklarından daha üstün olduğuna inanma gibi konularda farklı düzeylerde hata yapmakla suçluyuz; Kutsal Kitap'ın bu konudaki sözü çok açıktır: "Tanrı, insanlar arasında ayırım yapmaz." (Elçilerin İşleri 10:34)

Örneğin, Musa'nın, Etiyopya'lı bir kadın ile evlendiğini biliyor musunuz?²¹ Tanrı'nın, Elişa peygamber aracılığıyla, Suriye ordusunun hasta komutanı Naaman'ı, Naaman, Tanrı'nın önünde kendisini alçalttıktan sonra onu tutulduğu deri hastalığından nasıl kurtardığını anlatan öyküyü okudunuz mu?²² Ya da Tanrı'nın, Yahudi peygamber Yunus'a, Ninova kentine (Irak?) giderek, kent halkına O'nun tövbe etmeleri ve kurtulmaları için verdiği mesajı götürmesini buyurduğu anlatılan öyküyü biliyor musunuz? Yunus, Ninova halkından nefret ediyordu ve Tanrı'nın bu halkı yok etmesini istiyordu, ama Tanrı, Ninovalıları seviyordu ve onlara merhamet gösterdi.²³ Pers ülkesinin (İran), Tanrı'nın, dünyaya kurtuluş sağlama öyküsünü açıklarken, ne kadar önemli bir rol üstlendiğinden haberdar mısınız?²⁴ Sonsuz yaşam mesajını günahlı bir Samiriyeli kadın ile paylaşan İsa'nın şaşırtıcı öyküsünü okudunuz mu? – Yahudiler, Samiriyeli

dışlamalarına ve Samiriyelileri ‘murdar’ olarak görmelerine rağmen İsa, bu kadına sonsuz yaşam mesajını iletmişti.²⁵

Dünyamız, ırkçılığın neden olduğu sıkıntılara maruz kalıyor, ama Yaratıcımız ırkçı değildir. O’nun gözündeki tek ırk, yalnızca insan ırkıdır.

*“Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O’na insan eli ile hizmet edilmez. Tanrı, **bütün ulusları tek insandan (tek kandan) türetti** ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. Bunu, **kendisini arasınlar...** diye yaptı. Ashında **Tanrı hiçbirimizden uzak değildir**. Nitekim, ‘O’nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O’nda varız.” (Elçilerin İşleri 17:24-28)*

Tanrı’nın tüm insanları “tek kandan” yarattığına ilişkin ifadenin doğruluğu modern bilim tarafından da şu açıklamayla doğrulanır: “İnsanın genetik kodu, ya da genome, dünyadaki tüm insanlarda % 99.9 oranında aynıdır. Geri kalan oran konusunda bireysel farklılıklarımızın sorumlusu DNA’dır – örneğin göz rengindeki değişiklik ya da hastalık riski gibi.”²⁶

“Göğün ve yerin”, “hiçbirimizden uzak olmayan” Yaratıcısı ve Sahibi, sizinle ve benimle kişisel olarak ilgilenir ve bizim “*Rab’bi aramamızı*” ve O’nun mesajını anlamamızı ister. Doğumumuz ile ilgili her ayrıntıyı O düzenlemiştir. O, her ulusa ait insanları dil, kültür ve renk ayırımı yapmadan sever ve onları kendi yürek dilleri ile Adımı çağırma davet eder.

6. “KUTSAL KİTAP’IN TANRISI CİNAYETİ ONAYLAR”

Bu elektronik posta, bir ateistten (ya da kendisinin adlandırmayı tercih ettiği şekilde *dünyevi bir hümanistten*) geldi:

 Subject: Email Feedback

Kutsal Kitap, Tanrı’nın şöyle dediğini söyler: “Ben Rab, sevgi ve merhamet dolu bir Tanrı’yım, tez öfkelenmem ve büyük sevgi ve sadakat gösteririm.” Kendisini överken kullandığı sözleri güzel, ama bu sözlerin hiçbiri eylemleri ile uyuşmuyor. Tanrı, 2004 yılının Aralık ayında güneydoğu Asya’daki tsunami felaketinde iki yüz elli bin kişinin ölümüne izin verdiğinde, söylediği kadar sevecen birine benzemiyordu... Sözü edilen Kenan diyarına girerken, Kutsal Kitap’ın Tanrısı sakın ve masum erkeklerin, kadınların, çocukların ve bebeklerin öldürülmesini onaylar... Yalnızca ölümlü biri olan benim, sözü edilen “yaratıcıdan” daha fazla sevgiye sahip olmamın nedeni nedir? Eğer benim gücüm dünyamızdaki tüm çatışma, nefret,

savaşlar, cinayet, felaketler, yoksulluk, açlık, hastalık, acı, üzüntü ve sefalet gibi sıkıntılara engel olmaya yetseydi, bunların hiçbirine asla izin vermezdim. Parmaklarımı bir kez şıkırdattığım anda, hemen şimdi tüm bu acılara son verirdim!

Çok kişi şu soruyu sorar: “Eğer Tanrı hem iyiye ve hem de her şeye gücü yetiyorsa, *o zaman neden kötülüklere son vermiyor?*” İlginç olan ise, şöyle bir soruyu çok az kişinin soruyor olmasıdır: “Eğer Tanrı hem iyiye hem de her şeye gücü yetiyorsa, ben kötülük yaparken, *neden beni durduruyor?*” Tanrı’nın, kötülüğü yargılamasını isteriz, ama O’nun bizi yargılamasını istemeyiz.

Bu tutarsızlığa dikkat çektikten sonra, hümanist dostumuzun bazı sert meydan okumalarda bulunduğunu kabul edelim. Bu konuda basit yanıtlar bulunmasa da, tatmin edici yanıtlar mevcuttur. Daha sonra, Kutsal Yazılar’da yaptığımız yolculuklarda Tanrı’nın karakteri ve günahın ileriye uzanan sonuçlarıyla yüz yüze geldiğimiz zaman, Tanrı’nın bu soruna ilişkin verdiği yanıtlar netleşecektir. Bu arada, Tanrı, erkeklerin, kadınların, çocukların ve bebeklerin yaşamlarına son veren felaketlere izin verdiği ve hatta bunları buyurduğu zaman, bizi Yaratıcımızı yargılamaktan koruyan *üç ilkedden söz edelim:*

1) İnsan yalnızca bir parçayı görür, ama Tanrı’nın gördüğü, resmin tamamıdır.

İnsanlar, “masum kurbanlar” “zamanları dolmadan öldüklerinde”, bu ölümleri “adil olmayan” trajediler olarak sınıflandırır, ancak Tanrı olayları sonsuzluğun bakış açısından görür. O, bir insanın geçici yersel varoluşunun, asıl olayın yalnızca bir başlangıcı olduğunu ilan eder.²⁷ Yaşam, gözle görülenden çok daha fazlasıdır. Örneğin, annesinin rahminde bulunan bir cenini gözlerimizin önüne getirelim. Eğer sınırlı dünya görüşünün temelinde, bu durumu mantığa göre açıklayabilseydi, Tanrı’ya belki de şunları söylerdi: “Bu embriyona ait torbanın içinde kilitlenmeyi hak etmek için ne yaptım? dışarıdaki çocukların oyun oynadıklarını ve güldüklerini işitiyorum ve ben bu karanlık, su dolu dünyada mezara gömülmüş gibiyim! Bu durumum hiç de adil değil! Yalnızca bir cenin olan benim bile Yaratıcımdan daha fazla sevgiye sahip olmamın nedeni nedir?”

Bildiğimiz kadarıyla henüz doğmamış bebekler, Yaratıcılarına bu şekilde meydan okumazlar, ama yetişkinler Yaratıcılarına meydan okurlar. “*Ama ey insan, sen kimsin ki, Tanrı’ya karşılık veriyorsun? Kendisine biçim verilen, biçim verene, beni niçin böyle yaptın’ der mi?*” (Romalılar 9:20)

2) İnsanın yanlış olarak gördüğünü, Tanrı’nın da yanlış olarak görmesi gerekmez.

Yaşamın kaynağı olan ve yaşamı Sürdüren Tanrı’nın, aynı zamanda yaşama son vermeye de hakkı vardır. Birbirini izleyen doğal felaketler sonucunda sahip

olduğu her şeyi ve on çocuğunu kaybeden peygamber Eyüp, meydan okumak yerine, Tanrı'ya boyun eğerek şöyle demişti: “*Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim. Rab verdi, Rab aldı. Rab’bin adına övgüler olsun!*” *Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı’yu suçlamadı.*” (Eyüp 1:21-22)

Şu ana kadar belirli bir noktaya ulaşmış olan yolculuğumuz, olayların perde arkasında yer alan ve bize garip gelen, ama buna rağmen yine de Tanrı'nın bilge tasarıları olan bazı noktalara anlayış sağlayacaktır.²⁸ İnsanları, Kendisini sevmeleri ve itaat etmeleri için zorlamayan, evrenin Egemen Yöneticisi ile karşılaşacağız. Ve aynı zamanda, dünyanın şimdiki bu korkunç durumda bulunmasının nedenini de anlayacağız.

3) Tanrı, sonunda, herkes için mükemmel adaleti yerine getirecektir.

Geçmişin ve bugünün olaylarına anlam vermek için çabalarken, insanın Yaratıcısının her can hakkında eksiksiz bilgiye sahip olduğunu hatırlamamız yararlı olacaktır: eksiksiz bilgiye sahip olan O'dur, bizler değiliz. Tanrı, bizim değil, Kendi ahlak ölçüleri aracılığıyla işler. Neyin doğru ya da neyin yanlış olduğunu O'na biz söylemeyiz; O, bize söyler. Tanrı, insanlara, diğer insanları kötü etkileyen yanlış kararlar almaları için izin vermesine rağmen, kötülüğe karşı asla kayıtsız değildir. Tanrı'nın her erkeği, kadını ve çocuğu kendi doğruluğunun ölçüsüne göre yargılayacağı bir Yargı Günü geliyor. O'nun sevgisinin ve adaletinin nihai dereceleri sınırsızdırlar.²⁹ “*RAB adil Tanrı'dır; ne mutlu O'nu özlemle bekleyenlere!*” (Yeşaya 30:18)

Eğer siz de elektronik posta aracılığıyla yazıştığımız dostumuz gibi kendinizi, “*sizin Yaratıcınızdan daha sevecen olarak görüyorsanız*”, okumaya devam edin. Tanrı, sırlarını O'nun sözlerini işitecek kadar alçakgönüllü ve sabırlı olan kişilere açıklar.

“Gizlilik, Tanrımız Rab’be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir.” (Yasa'nın Tekrarı 29:29)

7. TANRI'NİN KİTABI ...GİBİ KONULARI İÇERMEZDİ”

Bazı kişiler, Kutsal Yazılar'ı reddetme nedenlerini şu sözlerle haklı çıkarmaya çalışırlar: “Eğer Kutsal Kitap'ı Tanrı esinlemiş olsaydı, bu kitabın içinde zina eden, akrabaları ile cinsel ilişkiye giren, ihanet eden, putperestlik ve benzeri gibi iğrenç kötülükler yapan kişilerin öykülerine yer verilmezdi. Bu gibi kişilerin esin ve açıklama kavramlarına göre, Tanrı'nın kitabının içeriğinin, Tanrı'nın doğrudan sözlerinin aktarılması ile sınırlı kalması gerekirdi.

Ancak yine de, Kutsal Yazılar, insanları Yaratıcılarına tarih çatısı altında takdim etmeyi amaçladıklarından, Kutsal Kitap'ın yalnızca Tanrı'nın sözlerini ve işlerini değil, aynı zamanda insanların günahlarını ve hatalarını da kaydetmiş

olması bir sürpriz olarak görülmemelidir. Tanrı'nın, insanlığın başarısızlığının karanlık arka perdesine karşı, Kendi yüceliğini, saflığını, merhamet ve sadakatini açıklamaya hakkı yok mudur? Bizler, Her Şeye Gücü Yetene, Kendisini ve mesajını nasıl açıklaması ya da nasıl açıklamaması gerektiğini dikte etmeye cüret edebilir miyiz?

“Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balçık ile bir tutulur mu? Yapı, kendini yapan için, ‘Beni o yapmadı’ diyebilir mi? Çömlek, kendine biçim veren için ‘O bir şeyden anlamaz’ diyebilir mi?” (Yeşaya 29:16)

Kutsal Kitap, Tanrı'nın onaylamadığı ama izin verdiği pek çok tarihi olayı kaydeder. Gerçek ve yaşayan Tanrı, kötü bir durumu, iyi bir şeye çevirmekten zevk alan Biri'dir. Belki Yakup'un on birinci oğlu olan Yusuf'un etkileyici öyküsünü okumuşsunuzdur (Yaratılış 37-50). Yusuf'un on tane ağabeyi vardı ve Yusuf'tan nefret ediyorlardı; ona kötü davrandılar ve sonunda onu İsmailoğullarına köle olarak sattılar. Yusuf, hiçbir suçu olmamasına rağmen hapse girdi, ama aslında Yusuf, bu kötü durum aracılığıyla Mısır tahtına yükseltildi ve böylelikle ağabeylerini, Mısırlıları ve çevredeki komşu ülkeleri kıtlığın neden olduğu açlıktan ölmekten kurtardı. Daha sonra, Yusuf'un ağabeylerinin yürekleri köklü bir değişim yaşadı ve o zaman Yusuf onlara şöyle dedi: “Siz **bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı, bugün olduğu gibi, birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi.**” (Yaratılış 50:20)

8. “KUTSAL KİTAP ÇELİŞKİLERLE DOLU”

Pek çok kişi, Kutsal Kitap'ın çelişkilerle dolu olduğu konusunda ısrar eder, ama yine de onu yansız bir bakış ile incelemek için çok az kişi zaman ayırır. Kutsal Yazılar'ı, başka birinin onlar hakkında söylediklerini temel alarak yargılamak adil bir davranış mıdır? Herhangi bir kitap yalnızca birkaç bölümündeki bir ifade okunarak anlaşılabilir mi? Önemli bir kitap yalnızca, bir baskı hatası ya da metninde bir tutarsızlık bulmak amacıyla mı okunmalıdır? Böyle olmaması gerektiğini umuyoruz. Ancak yine de pek çok kişi Kutsal Kitap'ı bu şekilde okurlar.

Yıllar önce birinden bir elektronik posta aldım; bana gönderdiği uzun listeyi bir web sitesinden kopyalamıştı ve bu uzun listede Kutsal Kitap'ta bulunduğu iddia edilen hatalar ve çelişkiler sıralanmıştı. Size bu listeden seçtiğim bazı alıntılar aktarayım:

 Subject: Email Feedback

Kutsal Kitap'ımız kendisi ile çelişir. Örneğin:

- İlk gün Tanrı ışığı yarattı, sonra ışığı karanlıktan ayırdı (Yaratılış 1:3-5). Geceyi ve gündüzü birbirinden ayıran güneş, dördüncü güne kadar yaratılmadı. (Yaratılış 1:14-19)

- Adem, yasak meyveyi yediği gün ölecekti (Yaratılış 2:17). Adem 930 yıl yaşadı (Yaratılış 5:5).
- İsa yargılamaz (Yuhanna 3:17; 8:15; 12:47). İsa yargılar (Yuhanna 5:22, 27-30; 9:39; Elçilerin İşleri 10:42; 2. Korintliler 5:10).
- vs,vs,...

Şimdi size bir soru sormak istiyorum: Sizin dininiz benim soru sormama ve bu soruyu kabul etmeden önce beynimi kullanmama izin verir mi? Ya da benden, gözlerimi kapatmamı ve beynimin soru üretmesini durdurmamı mı ister? Çünkü ben kendime Tanrı'nın, Kendi Kitabında bu kadar çok hata yapabilmesinin mümkün olup olmadığını soruyorum ve bu soruma doğal olarak 'HAYIR' yanıtını veriyorum! (aktarılan parçadan 'aynen alınmıştır')

Evet, “*Gelin, şimdi **davamızı görelim***” (Yeşaya 1:18) diyen aynı Tanrı, benden “sorular sormamı ve beynimi kullanmamı” istiyor. Tanrı, her birimizi Sözü üzerinde kendimiz için düşünmeye davet eder. Bizim dışımızdaki birinin düzenlemiş olduğu bir “çelişkiler” listesini kopyalamamız yeterli olmayacaktır. Süleyman, “*Saf kişi her söze inanır, ihtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar*” dedi. (Süleyman'ın Özdeyişleri 14:15)

Kutsal Yazılar'da izleyeceğimiz kendi yolumuzu düşünürken, bana elektronik posta gönderen kişinin “çelişkileri”ne bulunacak çözümler ortaya çıkacaklardır.³⁰ Ama belki yine de şimdilik hepimiz şu konuda fikir birliğine varabiliriz: Yaşam, kendi içten araştırmamızı yapmamak için gereğinden fazla kısa ve sonsuzluk ise gereğinden fazla uzundur.

Eğer lezzetli ve sulu bir mango meyvesi yediyseniz, bu meyvenin tadını birine tanımlamaya çalışmanızın yeterli olmayacağını bilirsiniz. Mangoyu, o kişinin kendisinin tatması gerekir. Aynı şekilde, başka birinin Tanrı Sözü hakkında size söylediklerini kabul etmeniz yeterli olmayacaktır. Tanrı Sözü'nü, sizin kendinizin tatması gerekir.

“*Tadın da görün, Rab ne iyidir!*” (Mezmur 34:8)

Kutsal Yazılar'ın özen gösteren, dikkatli bir öğrencisi olmak, sizin sonsuzluğa duyduğunuz kişisel ilginiz ile doğru orantılı olan bir konudur – “*makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan*” biri. (2. Timoteos 2:15) İçeriğin yer aldığı koşul ve çevreye (içinde iddia edilen bir çelişkinin bulunduğu tüm kısım) dikkat etmemek, Gerçeğin Sözü'nü doğru kullanmak için uygun bir yol değildir.

Açıklamak için bir örnek vereyim: Kutsal Kitap'ta bize *yargılamamamızı* buyuran ayetler olduğu gibi, *yargılamamızı* buyuran ayetler de vardır. ³¹ Bu ayetler birbirleriyle *çelişki içinde midirler?* Hayır, birbirlerini ***tamamlamaktadırlar***. Tanrı'nın kitabı bana, bir yandan bilgisi sınırlı olan bir yaratık olarak bir başka

kişinin motiflerini ya da eylemlerini kendi doğruluğuma güvenerek, hata bulan bir ruh ile yargılamamamı (suçlamamamı) söyler. Ama öte yandan Kutsal Yazılar'da söylenenleri temel alarak doğruyu yanlıştan ve gerçeği yalandan ayırmak için yargılamam da buyurulmuştur.

O zaman Kutsal Kitap'ta bulunduğu iddia edilen çelişkiler hakkında ne demeli?

Ben kişisel olarak bu tür tüm “çelişkiler” için tatmin edici çözümler buldum. Ve aynı zamanda şunun da farkına vardım: İnsanlar, Kutsal Yazılar'ı anlamayı *isteyene* kadar eski “çelişkileri” çözüm bulur bulmaz yeni bir “çelişki” bulmayı sürdürecekler.³²

Tanrı'nın mesajını anlamak *istiyor musunuz?* O zaman Tanrı'nın kitabını orada *sizin* düşüncenizi aramak için okumayın; Tanrı'nın kitabını O'nun düşüncesini anlamak için okuyun. Kutsal Kitap'ı, her bir kitabını ayrı ayrı işleyerek çalışın. Okuduklarınızı yorumlamak için çok fazla uğraşmayın. Bırakın Kutsal Kitap kendi kendisini yorumlasın. Birçok yüzyıl boyunca pek çok peygamber tarafından yazılmış olan Kutsal Yazılar, kendi kendilerinin en iyi yorumcusudurlar.³³

“Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır; karanlıkta neler olduğunu bilir; çevresi ışıqla kuşatılmıştır.” (Daniel 2:22)

9. “BEN, YENİ BİR ANTLAŞMAYA İNANMIYORUM”

Bir süre önce, bir hanımdan aşağıdaki şu elektronik postayı aldım:

Ben yeni antlaşmaya inanmıyorum. Yalnızca eski antlaşmaya inanıyorum. Tanrı'nın sözlerinin yeni zamanlar için değiştirilebileceğine ve yeniden yazılabileceğine inanmıyorum. (*aynen alınmıştır*)

Diğer pek çokları gibi bu elektronik postayı gönderen kişi de Tanrı'nın kitabında neden bir Eski ve bir Yeni Antlaşma bulunduğunu henüz anlamamıştı. Kutsal Yazılar'da bu şekilde iki temel bölümün bulunması, Tanrı'nın Sözü'nün “değiştirildiği ya da yeniden yazıldığı” anlamına gelmez. Ama aksine, Tanrı'nın insanlık için tasarlamış olduğu, *önceden bildirilen ve yerine gelmekte olan* planıdır.

Tarihteki olaylar, meydana geldikleri zaman aracılığıyla belirtilirler. Örneğin, peygamber İbrahim'in doğumunun, **M.Ö.** yaklaşık 2000 yılında gerçekleştiği söylenir, ama New York'taki İkiz Kuleler, **M.S.** 2001 yılındaki saldırı sonucu yıkılmışlardır.³⁴ Dünya tarihi iki bölüme ayrılır. Tanrı'nın kitabı da aynı şekilde iki bölüme ayrılmıştır.

Kutsal Kitap'ın bir Eski Antlaşma'sı, bir de Yeni Antlaşma'sı vardır. “Antlaşma” sözcüğü, *yasal belge, kontrat* ya da *sözleşme – iki kişi arasında alınan bir karar* gibi konular içinde kullanılabilen bir sözcüktür.³⁵ Şimdilik, Kutsal

Yazılar'ın iki bölümüne gelişigüzel bir şekilde bakıyoruz. Eski ve Yeni Antlaşma arasında yolculuk yaparken, bu iki bölümün amacı ve gücü netleşecektir.

Bölüm I: Eski Antlaşma. İbranice ve Aramice olarak yazılmış olan Eski Antlaşma Yazıları, “*Musa'nın Yasası* (aynı zamanda Tevrat olarak da adlandırılır), *Peygamberler ve Mezmurlar*” olarak belirtilen üç kısımdan oluşurlar. (Luka 24:44) Tanrı, bin yılı aşan bir süre içinde bu Yazıları yaklaşık otuz peygambere nakletmiştir. Bu Yazılar, Adem'in yaratılışından Pers İmparatorluğu (M.Ö. yaklaşık 400) dönemine kadar geçen süre içindeki insanlık tarihine Tanrı'nın nasıl müdahale ettiğini gösteren bir kayıt sağlarlar.

Eski Antlaşma, peygamberliğe özgü bir anlatım ile zaman koridorundan aşağı doğru bakarak, yüzlerce tarihi olayı bu olaylar meydana gelmeden önce bildirerek dünyanın sonunu görür.³⁶

Eski Antlaşma, Tanrı'nın insanlara İsa Mesih'in doğumundan önce (M.Ö.) sunduğu antlaşmayı tanımlar. *Mesih*, İbranice dilinde ‘Meshedilmiş Olan’ ya da ‘Seçilmiş Olan’ anlamına gelen *Mesih* sözcüğünün Grekçe'deki karşılığıdır. Bu Kutsal Yazılar, gerçekleşecek olan önemli temel olayları önceden bildirerek, insanları günahın ve günahın sonuçlarından kurtarmak için gelecek olan Mesih'e *doğru* işaret ettiler. Eski Antlaşma aynı zamanda şu önemli vaadi de içeriyordu:

Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor' diyor Rab.” (Yeremya 31:31)

Bölüm II: Yeni Antlaşma. Grek dilinde yazılmış olan Yeni Antlaşma Yazıları aynı zamanda *Müjde* (ya da Arapça “İyi Haber” anlamında *İncil*) olarak da adlandırılırlar. M.S. birinci yüzyıl boyunca en az sekiz kişi tarafından yazılmış olan Yeni Antlaşma, Mesih'in yeryüzüne ilk kez gelişini kaydetmiştir. Aynı zamanda Eski Antlaşma Yazıları hakkında tanrısal bir yorum sağlar ve dünya tarihinin nasıl sonuçlanacağını önceden bildirir. Yeni Antlaşma'nın tüm peygamberlikleri, Eski Antlaşma'da bulunan peygamberlikler ile mükemmel bir uyum içindedir.

Yeni Antlaşma, insanlara, Tanrı'nın, Mesih'in gelişinin (M.S.) bir sonucu olarak verdiği büyük sunuyu tanımlar. Bu Yazılar, peygamberler tarafından önceden bildirilen yüzlerce anahtar olayın tarihi olarak gerçekleştiklerini göstererek *geçmiş zamanları* işaret ederler.

Yeni Antlaşma, aynı zamanda Eski Antlaşma gibi Mesih'in yeryüzüne geri döneceği güne de işaret eder. Mesih şu sözleri söylerken değindiğimiz önemli gerçeği ifade ediyordu: “*Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin (Eski Antlaşma) sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, **tamamlamaya** geldim.*” (Matta 5:17)

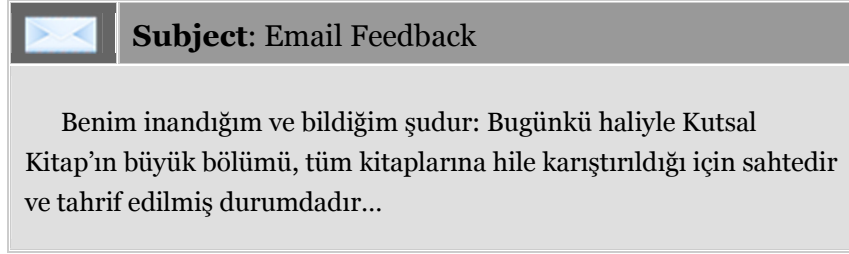
Eski ve Yeni Antlaşmalar arasında hiçbir çelişki yoktur. Filizlenerek gelişmeye başlayan ve olgun bir ağaç olma yolunda ilerleyen bir tohum gibi, Tanrı'nın insanlık için tasarlamış olduğu eski çağdaki planı Eski Antlaşma'da kök salmıştır

ve Yeni Antlaşma'da olgunluğuna erişmiştir. Tanrı'nın kitabının her bölümü, O'nun anlamamızı istediği mesaja işaret eder.

Bana elektronik postayı yazan hanım, *“Tanrı'nın sözlerinin değiştirilemeyeceği ve sonraki zamanlar için tekrar yazılamayacağı”* konusunda sahip olduğu inancında haklıdır. Bu hanımın farkına varamamış olduğu nokta, *“Tanrı'nın sözlerinin” yerine gelebileceği ve gerçekteőeđidir.*

10. “KUTSAL KİTAP TAHRİF EDİLMİŐTİR”

Bu aşamaya kadar insanları Kutsal Kitap'ı okumaktan ve ona inanmaktan alıkoyan dokuz engel hakkında konuştuk. Ama yine de, şimdiye kadar Müslüman dostlarımdan işittiğim en yaygın itiraza henüz değinmedik. Ahmed, bu itirazı daha önce elektronik postasında dile getirmişti:

Ahmed haklı mıdır? Kutsal Yazılar'ın orijinali tahrif edilmiş midir? Bir sonraki bölüm bu soruların yanıtını verir.